

פרשת נצבים — ראש השנה שלנו

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

אתם ניצבים היום כולכם": (דברים כט 9)

אוף, אין לי כוח! שוב להתחיל הכל מחדש! אמר לי דני. "מה קרה?" שאלתי אותו

אני בונה מכונית משחק ענקית, שאני יכול לשבת בתוכה כבר חצי שנה. סוף סוף

סיימתי לבנות אותה. היא נוסעת, ממש כיף לי לנסוע בה". ענה דני

אז מה הבעיה? תשמח, הצלחת לבנות מכונית כזאת, רוב הילדים לא מסוגלים

לבנות דבר כזה. כל הכבוד לך!" עניתי לדני

כן, אבל אתמול הגיע אלינו ילד מסכן ממשפחה עניה. ילד שאין לו בכלל משחקים,

ילד שההורים שלו לא יכולים לקנות לו דברים שיוכל לבנות מכונית. ילד שהוא גם נכה

חלקית בידיים שלו. הוא מסוגל לנהוג במכונית הזו, אבל לא מסוגל לבנות אותה. ואז

החלטתי שאני נותן לו את המכונית שלי. הוא כל כך שמח... אבל אני נשארתי בלי

..... המכונית". ענה דני

כאשר אבא חזר הביתה, סיפרתי לו מה עשיתי. הוא שמח, ואמר שישמח לקנות לי

שוב את החלקים, ושאבנה לעצמי עוד מכונית. הוא גם נתן לי פרס על שהייתי מוכן

לזוותר על המכונית שלי, שעבדתי עליה כל כך קשה, ועכשיו אני נותן אותה לילד

"מסכן".

אז מה הבעיה?" שאלתי

אין לי כוח לבנות עוד הפעם את המכונית, אבל מצד שני אני מאוד רוצה שתהיה לי

מכונית כזאת" אמר דני בשקט

למה?" שאלתי. "זה המון עבודה, זה ממש קשה, אין לי כוח להתחיל הכל מחדש"

ענה דני בשקט. "אני אעזור לך" אמרתי. "אבל אין לי כוח..." ענה דני. "אם הצלחת כל

כך יפה בפעם הקודמת, אני בטוח כי המכונית הבאה תהיה עוד יותר יפה מקודמתה

בנתיב החגים

ראש השנה ויום הדין

אבא היה נראה מאוד מתות. הרגשתי
ש⁹משהו לא ממש בסדר.

ניסיתי לספר לו שקיבלתי תעודת הצטיינות
מהמורה על התנהגות יפה. הוא חיבק אותי,
אמר לי כל הכבוד. אבל הרגשתי כי הוא
נשאר עצוב מאוד.

אבא, אתה עצוב?" שאלתי.

אני לא עצוב. אבל אני מאוד מתוח, וקצת
חושש. אבל למה אתה שואל?" ... ענה
אבא.

אבא אתה נראה לי עצוב. אני לא רגיל"
לראות אותך עצוב. זה כואב לי" עניתי
אבא ניגש אלי, חיבק אותי חזק, ואמר "אל
תדאג. אני בסדר, ואוהב אותך מאוד מאוד
אבל ממה אתה כל כך מודאג?" שאלתי
בדאגה.

יש לי מחר משפט, על טעות שעשיתי"
בנהיגה ברכב. בגללה קרה נזק למשהו. ב"
ה אף לא אחד נפצע בתאונה הזאת. אבל
מחר יש לי משפט, ואני עלול לקבל עונש
על הטעות. אולי אפילו ייקחו לי את
הרישיון לתקופה מסוימת. ואז איך אוכל
?"לקחת אתכם לחוגים, ולהגיע לעבודה
אני מבין" אמרתי בלחש. "אבל אבא,"
!"תלמד מראש השנה

מה ללמוד?!" שאל אבא המופתע

אבא בראש השנה – שהוא יום הדין."

תפזורת בפרשה ובחג.

חפשו את ההגדרות בתפזורת:

הורים יקרים

שבת שלום ושנה טובה! בהצלחה

שבת שלום למשפחת בית חינוך ולמידה כמשפחה ניר עציון!